ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
ÇOCUK HAFTASI
ÇOCUK HAFTASI
Sayı:
30
1960
75
Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ÇOCUK KAHRAMANLAR

BİR TÜRK ÇOCUĞU

AHMET Tunçbilek, asker olmak için en yakın askerlik şubesi'ne müracaat ettiğinde 15 yaşında olduğunu söylemişti. Üç yaşında öksüz kalmış, İstiklâl Harbi'ne kadar başıboş bir hayat yaşamıştı. Harb başlar başlamaz askere girmek için müracaat etmiş, lâkin yaşının küçüklüğü yüzünden kabul edilmeyince, ne yapıp yapmış, kendisine sahte nüfus kçğıdı temin edereek orduya girmeğe muvaffak olmuştu.

Bundan sonrasını Ahmet'in bölük kumandanının ağzından dinleyelim:

«Ahmet bölüğümüze geldikten sonra askerlerin birçok şeyleri kaybolmağa başladı. Dolmakalemler, cüzdanlar, saatler, paralar nasıl ve kimin tarafından çalındığı anlaşılmadan ortadan kayboluyordu hemen hemen her gün. Bir ay geçip de bu hırsızlıkların ardı kesilmeyince bölüğü anî bir teftişe karar verdim. Bundan hiçbir askerin, hattâ bölük subaylarının bile haberi olmayacaktı. Kararımı verdiğimin hemen ertesi günü bölüğü son neferine kadar talime gönderdikten sonra koğuşu inceden inceye araştırdım. Bu araştırmam arzu ettiğim neticeyi vermişti çok şükür. Kaybolan şeylerin hepsini Ahmet'in çantasında veya yatağının altında bulmuştum. Onu derhal odama çağırtarak orduda hırsızlara neler yapıldığını onbeş dakika kadar anlatmağa çalıştım, ama faydasız... Sözlerimin hiç tesiri olmadı Ahmet'e. Yüzlerce defa, ihtiyacı olmadığı bir sırada neden hırsızlığa teşebbüs ettiğini sordumsa da, o hiç cevap vermedi; çünkü kendisi de bilmiyordu neden hırsızlık yaptığını. Bir saat, belki de bir saniye sonra sağ kalacağından emin olmayan bir insan neden hırsızlık yapar? İşte bu soruyu kendi kendime sorduğum an aklım başıma geldi derhal. Ahmet bir kleptoman (hırsızlık hastası) idi. O güne kadar hiç kleptoman görmemiştim, fakat ona dair okuduğum eserlerde, kleptomanların hırsızlık hastası olduklarını, hiç ihtiyaçları olmadığı halde bile ne olursa olsun birşey çalmaktan büyük bir zevk duyduklarını okuyup öğrenmiştim. Bunun için Ahmet adî bir hırsız değil, sadece her hasta gibi zavallı insandı. Bunun üzerine ona orduda kalmak isteyip istemediğini sordum.»

«Kalmak istemez olur muyum hiç, yüzbaşım?» diye cevap verdi bana. «Orduya girebilmek için yaşımı bile büyütmek zorunda kaldım...»

«Hemen bölüğü topladım, askerlerle bir konuşma yaparak hırsızın Ahmet olduğunu fakat kendileri de işbirliği yaparlarsa bir arada yaşamak için belki bir yol bulunabileceğini, kabul etmiyenlerin ellerini kaldırmalarını söyledim. Hiçkimse elini kaldırmadı; hepsi de kabul etmişti.

«O günden sonra Ahmet söylediğim şekilde hafta arasında istediği kadar çalıyor, fakat cumartesi sabahları sahiplerine iade ediyordu. Birisine bir kalem veya başka birşey lâzım olsa derhal Ahmet'in çantasından alır, işini gördükten sonra da tekrar yerine koyardı.

Nihayet bölüğümüz cep görevi alarak 19 Şubat 1921 de düşmanla kıyasıya bir muharebeye girişti. Bir gece önce levazım çavuşu lüzumlu silâhları dağıtmıştı herkese. Fakat verilen cephane Ahmet'e yetmemiş olacak ki, depoya gizlice girerek arzu ettiği kadar cephaneyi aldı. Ertesi gün onun savaşını görünce gözlerim yaşarmış ve onu bütün kalbimle affetmiştim.

Düşmanla kapıştığımızda Ahmet oradan oraya koşuyor, sol eli ile el bombaları atıyor, diğer eliyle tüfeğini ateşliyor ve bu da yetmiyormuşçasına dişleriyle de bombaların iğnelerini çıkarıyordu. Bir Azrail gibi girmişti düşmanın içine. Hem de etrafına korkunç bir ölüm saçan Azrail gibi... Bir ara cephanesi tükendi... Bu sefer öldürdüğü düşmanlarınkileri toplayarak kullanmağa başladı. O zaman cephanelikten mermi, el bombası çalmasını da affetmiştim. Keşke daha fazla çalmış olsaydı, diyordum içimden.

«O muharebenin akşamı düşmanı son neferine kadar yok ettiğimiz zaman, bu başarıda en mühim rolü olanlar arasında hiç şüphesiz ki en başta gelen Ahmet, takriben 80 Yunan askerini öldürmüştü. İstiklâl Harbi sonunda göğsüne bizzat Ebedî Şefimiz ATATURK tarafından madalya takılırken o yerinde duramıyor, çocuksu hareketlerle ATA'mızın elini gözyaşlarıyla ıslanan öpücüklerle öpmeğe çalışıyordu. O anda, düşmanın içine Azrailcesine dalan kahraman askerin bu çocuk olduğuna inanmak o kadar zordu ki... Buna inanabilmek için ancak bir Türk olmak ve benim gibi onun kahramanlıklarını gözlerile görmesi lâzımdı insanın.»

ALİ CÜLMÜT SOYCAN

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Okuyuculara Cevaplar

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Ben her hafta sizlere bir yazı yazıyorum. Fakat sizler bana her hafta bir çok mektup gönderiyorsunuz. Önce, bana mektup gönderen okuyucularıma candan teşekkür ederim. Hemen ardından da, kendilerine mektuplarını alır almaz bu sütunda cevap veremediğim için özür dilerim. Bir kere daha yazmıştım: Her hafta yeni konular bulmak lâzımdır. Yazarın görevi, okuyucusunu sıkmadan ona daima yeni şeyler vermektir. Bu işi yapmağa çalışırken, arada mektuplarla sorduklarınızı cevaplandırmak fırsatını bulamıyorum. İşte böyle arasıra sorularınızı toplayıp bazı yazılarımı cevalparınıza ayırıyorum.

Ankara'dan bir okuyucumuz diyor ki: «Ben henüz 14 yaşındayım. Fakat öyle futbol hastasıyım ki... Hem yalnız oynamakla kalmıyorum. Futbola ait her türlü bilgiyi de bir deftere kaydediyorum. Evden annem, babam bana bazan kızıyor, «O güze defteri böyle saçma şeylerle kirletme» diyorlar. Bazan da arkadaşarım alay ediyor, «Futbolun tarihini mi yazacaksın?» diyorlar. Ama ben onlara aldırmadan futbol notları defterimi tutmağa devam ediyorum. Sizden de bu konuda iki sorum var :

1. Tarihteki ilk millî maçımız hangisidir? Sonuç ne oldu? O maçta oynayan kadromuz?

2. Avrupadaki memleketlerin şampiyonları arasında her yıl tertiplenen turnuaya İspanya'dan hep iki takım giriyor. Niçin?

Ankaralı okuyucumuza arzuladığı cevaplar :

1. İlk millî maçımızı 26 Ekim 1923 cuma günü İstanbul'da Taksim Stadı'nda Çekoslovak hakemi Kratky'nin idaresinde Romanya Millî Takımı ile yaptık ve 2 - 2 berabere kaldık. Gollerimizin ikisini de Zeki Rıza atmıştı. Bu maçta oynayan tertibimiz şöyle idi: Nedim (Altınordu) — Hasan Kâmil (F.Bahçe), Cafer (F. Bahçe) — Dr. İsmet (F. Bahçe), Nihat (G.Saray), B. Feyzi (Altınordu) — Emin (Altınordu), Alâeddin (F.Bahçe), Zeki Rıza (F.Bahçe), Sabih (F.Bahçe), Bedri (F.Bahçe).

Solaçığımız Bedri sakatlanınca yerine Kelle İbrahim girmişti.

2. İspanya'nın Avrupa Şampiyon Klüpler turnuasına iki takımla katılmasının sebebi şudur: Bu iki takımdan biri daima Real Madrid olmaktadır. Real Madrid bu turnuada şampiyon olduğu zaman, ertesi sene «şampiyon» unvanıyla katılmak hakkını da kazanıyor. Diğer takım ise İspanya şampiyonu sıfatiyle giriyor. Meselâ turnuayı bir İspanyol takımı değil de, bir Alman takımı kazansa, ertesi sene turnuaya o şampiyonla beraber bir Alman takımı daha girebilir.

Bu arada bu okuyucumuza şunu da söyliyeyim ki, hangi konuda olursa olsun, bir not defteri tutmak hiç de zararlı değildir. Hele alay mevzuu olamaz. Hangi alanda olursa olsun, edinilen bilginin faydası bir gün görülür.

UÇAKLARA DAİR

İstanbul'dan Kadıköy'den

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Buharlı gemiyi icat eden
1 — Fulton mu?
2 — Mongolfier mi?
3 — Stevenson mu?

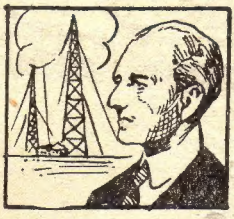

Telsizi icat eden
1 — Markoni mi?
2 — Edison mu?
3 — Graham Bel mi?

Bu dal ne dalıdır?
1 — Kiraz mı?
2 — Erik mi?
3 — Zeytin mi?

iki okuyucumuz da ayrı ayrı, fakat hemen hemen ayni soruyu soruyorlar: «Yolcu uçaklarında yolculara paraşüt dağıtılır mı?... Uçaklarda yolcular niçin kemerle bağlanır?»

Yolcu uçaklarında umumiyetle paraşüt dağıtılmaz. Ancak, Atlantiği aşan yani Avrupadan Amerikaya gidip gelen uçakların bazısında bir güvenlik tedbiri olarak —uçak denize düştüğü takdirde kullanılmak üzere— şişirilince sal olan torbalar verilir. Ama bu da azdır.

Uçaklarda kemerler iniş ve kalkışta bağlanır. Bir de uçak fırtınaya tutulduğu zaman... Yolcu uçaklarında yolcular rahat dolaşabilir. Ancak iniş ve kalkışta herkesin yerinde oturması lâzımdır. Kemerleri bağlamanın bir diğer sebebi de, uçak yere indiği zaman bazan tekerlekleri toprağa hızla çarpar ve eğer yolcu kemerle koltuğuna bağlanmamışsa, o hızla yerinden fırlayıp kafasını önündeki koltuğa çarpabilir.

İstanbul'dan bir diğer okuyucumuzun sorduğu sual da şu: «Avrupada, Amerikada kokulu gazete çıktığı doğru mu?»

Evet, doğrudur. Ancak hergün yüzbinlerce, hattâ milyonlarca âdet basan ünlü gazeteler böyle çıkmıyor. Sadece fantazi olarak az sayıda çıkan bir iki gazete kokulu kâğıda basıyorlar. Yalnız kokulu kâğıt değil, kokulu kalemler de vardır. Uçlarına özel bir kokulu madde sürüldüğü için, yazı yazarken hep güzel koku yayarlar.

Ankaradan iki kardeş de enteresan bir sual soruyor: «Televizyonu görmedik, ama okuduk, duyduk. Sorumuz şu: Televizyon, perdesinde sinema gibi hayal göstermediği zaman radyo gibi sadece müzik yayını yapar mı?»

Evet, yapar... Televizyonun bir düğmesine bastığınız zaman ekranda hayal görülmez, makine tıpkı bir radyo gibi yalnız sesli yayın yapar.

Sorular çok, yerimiz az... Bugünlük bu kadarla yetinelim. Ve bir fıkra ile haftalık sohbetimize son verelim:

Anne telefonda konuşuyordu, bir ara oğlunu çağırdı:

— Gel yavrum, kulağını şuraya koy bak!...

Çocuk kulağını koyup da telefon ahizesinden babasının sesini duyunca, ağlamağa başladı. Annesi:

— Niye ağlıyorsun yavrum, diye sordu.

Çocuk hıçkıra hıçkıra cevap verdi:

— Babamı bu minicik kutunun içinden nasıl çıkaracağız?

İLKOKUL GRUPU YAZI YARIŞMASI İKİNCİSİ

Adı : Ayhan ZİLELİOĞLU
Okulu : Eskişehir, Dumlupınar İlkokulu 1/B, No: 299
Başöğretmeni: Emin ERTOK
Öğretmeni: Zehra SAYINER

TAKSİ

Taksi, taksi,
Minik taksi,
Kurbağa taksi,
İçine alır üç kişi.
Bizim aileye gelir tamam,
Birde bavul yola devam.

AYHAN ZİLELİOĞLU

Ayı ve Arı Kovanları

Arıların bakım yeri olan bir bahçeye giren ayı, arı kovanlarını deviriyor, içindeki balı yiyordu. Peşinden gelen arılara önce hiç ehemmiyet vermedi. Fakat biraz sonra küçük bulut yığınları halinde hücuma geçen arılar, ayının ağzını burnunu ısırarak ona öyle acı verdiler ki, ayı kendi pençeleriyle başının derisini kaşıyarak soydu.

KÜÇÜK ŞEYLERİ HOR GÖRMEYİN.

TÜRK MİLLETİ

Adın güzel, dilin güzel,
Bahçendeki gülün güzel!...
Nasıl olmam sana âşık?
Özün doğru, yolun güzel!...

Ey kahraman, öz milletim!
Yoktur sana söz milletim!
O şerefli târihine,
Atalım bir göz milletim!...

Beş bin yıllık bir çınarsın,
Kurumıyan bir pınarsın!...
Bir bulunmaz cevherin var:
Ne yıkılır ,ne yanarsın!...

Krallardan alarak baç,
Prenslere giydirdin taç!...
O sönmiyen ışığını,
Ebediyyen dünyâya saç!...

Senindir bu cumhuriyet,
Bu istiklâl, bu hürriyet!...
Yaşayacak haşre kadar:
Seninle bu medeniyet!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Maymun ve Yunus Balığı

Yunanistan sahili yakınında parçalanan bir gemide gemicileri eğlendirsin diye büyük bir maymun vardı. Gemi batmış, maymun gemicilerin birçoğuyla beraber suyun üstünde canını kurtarmak için mücadele etmek zorunda kalmıştı. Yunus balıklarının insanların dostu olduğu söylenir. Bu balıklardan biri maymunu insan sanarak aldı, ve Pire limanına doğru yüzdü.

— «Yunanistanın hangi kısmında yaşıyorsun?» diye insan sandığı maymuna sordu?

Maymun, «Atinalıyım» diye cevap verdi.

— «Oh, öyleyse Pire'yi biliyorsundur?,» dedi.

Maymun cehaletini örtme-

ğe çalışarak, «Bildiğimi zannediyorum. Babam ve o birbirlerine akrabaydılar.»

Bunun üzerine bir sahtekârın hayatını kurtarmağa çalıştığını anlayan yunus balığı derhal maymunun altından çekildi. Onu kendi kaderiyle başbaşa bıraktı.

YALANCILAR BİLGİLİ OLMALIDIRLAR.

Tilki ve Aslan

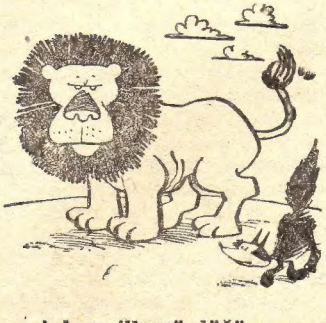

Aslanı ilk gördüğü zaman, tilki nerdeyse korkudan ölecek bir hale gelmişti. İkinci karşılaşmalarında, aslanı şöyle iyi bir tetkikten geçirecek kadar cesaret buldu. Üçüncü karşılaşmalarında ise doğrudan doğ- Bzoptan hikâyeler 2
ruya yanına gitti ve hiç çekinmeden konuşmağa başladı.

FAZLA SAMİMİYET HÜRMETSİZLİK YARATIR.

Kuyruksuz Tilki

Kuyruğundan kapana yakalanan bir tilki canını kurtarmak için, kuyruğundan vazgeçmek zorunda kalmıştı. Arkadaşlarının karşısına böyle kuyruksuz çıktığı takdirde eğlence konusu olacağını bildiğinden bir plân kurdu, onları da kuyruklarından etmeğe karar verdi. Tilkilerin toplantısında söz alıp, kuyruğun ne kadar faydasız ve rahatsız bir organ olduğunu anlattı ve kuyruğunu kaybettiği günden beri kendisini bu kadar rahat hissetmemiş olduğunu eklemeği unutmadı.

Kuyruksuz tilki yerine oturduktan sonra, zeki ve muzip bir tilki, kuyruğunu şahane bir tavırla sallıyarak kalktı, eğer kendisi de son konuşan arkadaşı gibi kuyruğunu kaybetmiş olsaydı kuyruğun aleyhinde konuşacaktı. Ama şimdi böyle güzel bir kuyruğu varken imkânı yok onsuz yapamazdı. Onun için de kuyruğun lehine oy verecekti.

KENDİ MENFAATLERİ İÇİN KONUŞAN KİMSELERDEN SAKININ.

TARİH YAPRAKLARI

ANKARA MEYDAN MUHAREBESİ

20 Temmuz 1402 tarihinde Timurlenk'le Yıldırım Beyazıt arasında Ankara civarında Çubukova'da büyük bir meydan muharebesi olmuş, kahraman ve gayretli Türk hükümdarı yanındaki askerden ve Beylerden bir kısmının Timur'un tarafına geçmesi yüzünden mağlûp olarak esir düşmüş ve nihayet kahrından ölmüştü. Millî bir felâket olan ve Türk İmparatorluğunu sarsan bu savaşın ayni yılın 28 Temmuzunda olduğu da tarihlerde yazılıdır.

PLEVNE MUHAREBESİ

20 Temmuz 1877'de, Rumelinde önemli bir geçit yeri olan Plevne şehri civarında Türk ordusu ile Ruslar arasında şiddetli bir savaş olmuştu. Buna Plevne muharebesi denir. Türkler o gün Rusları mağlûp etmişlerdi. Daha sonra yardımsız kalan Türk ordusu şehirde kuşatıldı. Osman Paşa bütün dünyanın takdir ve saygısını kazanan bir savaştan sonra yaralı olarak düşman eline esir düştü.

EDİRNE'NİN KURTULUŞU

22 Temmuz 1913'de Balkan savaşından sonra sınır şehri Edirnemiz düşman elinden kurtarılmıştı.

İKİNCİ MEŞRUTİYETİN İLÂNI

31 Mart 1908'de bir irtica hareketi yapılarak ilân edilen meşrutiyet ortadan kalkmış, birçok mektepli subaylar öldürülmüş, Millet meclisi kapatılmıştı. Rumelinden gelen Hareket ordusu İstanbul'a girdi ve duruma hâkim olarak İkinci Meşrutiyetin ilânını temin etti. İkinci Abdülhamit tahttan indirildi, yerine Beşinci Mehmet Reşat geçti. Rumî arihle 10 Temmuza rastlıyan bu 23 Temmuz eskiden Meşrutiyet bayramı olarak kutlanırdı.

LOZAN SULHUNUN İMZALANMASI

İstiklâl Savaşı'mızdan sonra, 24 Temmuz 1923'te Lozan'da sulh imzalandı ve bütün dünya genç Türkiye Cumhuriyetini bütün haklariyle beraber tanıdı.

BİRİNCİ CİHAN SAVAŞININ BAŞLAMASI

28 Temmuz 1914'te Avusturya - Macaristan'ın Sırbistan'a savaş ilân etmesiyle bütün dünya milletlerini boğuşmaya zorlayan ve milyonlarca insanın ölmesine sebep olan Birinci Dünya Savaşı başlamıştı. Türkiye bu savaşta Almanya, Avusturya - Macaristan ve Bulgaristan'la birlikte çarpışmıştı.

III. SELİM'İN KATLİ

Uyanık, sanatkâr ruhlu bir hükümdar olan 3. Selim hükümet adamlarının ve geri düşüncelilerin, nihayet saray adamlarının elbirliği ile 28 Temmuz 1808'de sarayda öldürüldü. Ordu ile İstanbul'a gelen Alemdar Mustafa Paşa bu kıymetli hükümdarı kurtaramadı. Dördüncü Mustafa halledildi ve yerine İkinci Mahmut hükümdar oldu. Daha sonra yine geri düşünceli insanların ve devlet adamlarının ayarttığı âsi askerler Alemdar Mustafa Paşayı Bab-ı-âlide kuşattılar. Paşa birkaç yakın adamiyle uzun zaman savaştıktan sonra bulunduğu mahzeni havaya uçurarak kendisiyle birlikte yüklerce yeniçerinin ölümüne sebep oldu. Daha sonra İkinci Mahmut her fırsatta isyan eden bu yeniçerileri ortadan kaldırdı.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FIKRI VEREL — 20 —

Nitekim genç kız bu düşünceler arasında bocalarken keçi sakallı Herr Prof'un madenî sesi kulaklarını doldurdu:

— «Ah budala Bosnik! Ah benim sadık fakat aptal köpeğim!... Görüyorsun yaptıklarını değil mi?»

Bosnik güç işitilebilir bir sesle cevap verdi:

— «Özür dilerim Herr Profesör... Fakat itimat buyurunuz ki etrafıma bütün dikkatimle bakıyordum... Sonra bizi görebilmelerine de asla imkân yoktu...»

— «Bundan emin misin?»

— «Evet efendimiz eminim. Ne eve girerken ne de evden çıkarken beni hiç kimse görmedi. Çıkacağımız sırada gelen Boksör - Detektif Co ise kapıdan içeri bile girmemişti...»

— «Peki o halde seni ses duvarını aşan b uJet'le takip eden kim?»

Dr. Betty, ekrandaki kara noktanın bir Jet'e ait olduğunu şimdi anlamış bulunuyordu. Yüreği hızlı hızlı çarpmağa başlamıştı. Demek birisi onları takip etmekteydi.

Bosnik bu suale cevap vermedi...

Herr Profesör ise ateş püskürüyordu:

— «Bütün sırrımızı ele geçirebilirler senin bir ahmaklığın yüzünden Bosnik! Biliyorsun ki henüz tesislerimiz tamamlanmış değildir... Savaşa girişebilmemiz için, Plâstik insan yapan fabrikamızın iş gücünü en az seksen misli arttırmamız, neo-Atom'larımızı da çoğaltmamız gerekiyor...»

Genç kız şu «Neo-Atom» tâbirini yeni işitmişti. Bu, herhalde korkunç bir bomba olacaktı. İlim adamlarının insanları imha için kafalarını yormalarını asla hazmedemediğinden kendisini tutamıyarak bağırdı:

— «Dünyamızın insanlarını mahvetmeğe muktedir olamıyacaksınız Herr Profesör!»

Yaşlı bilginin suratı biraz daha asıldı:

— «Siz lütfen susup, bekleyiniz Miss Betty!...»

Bosnik sordu:

— «Bizi görmedikleri halde peşimize nasıl düşebildiler bu adamlar Herr Profesör?...»

— «İşte beni sinirlendiren nokta da o ya... Bak bakalım üstüne başına sersem, eksik birşeyin var mı?»

Bosnik her tarafını yokladı. Bütün plâstik elbise, damar ve eşyalarını teker teker elden geçirdi. Hayır, bir kayıbı, bir noksanı yoktu... Tam cevap vereceği sırada sol parmağında taşıdığı yedek kalpli yüzüğün yerinde yeller esmekte olduğunu dehşet içinde gördü...

Onun hareketlerini bulunduğuyerden takip eden Herr Profesör'ün ağzından köpükler saçılıyordu:

(Devamı Gelecek Sayıda)

KISSADAN HİSSE

MAHSUS ÖYLE YAZDIRMIŞ...

Kendini herkesten üstün gören fakat aslında yarım akıllı olan bir adam, bir gün altın saatini yolda kaybetmişti. Kendi aklınca, saatini bulabilmek için, birçok garip [illegible] vurda. Ama bunların hiç birisinin kâr etmediğini görünce, istemeye istemeye bir arkadaşına akıl danıştı. Arkadaşına derdini açtığı zaman, onun söylediği ilk söz şu oldu: «Gazeteye ilân verdin mi?» Bizim akıllı, herşeyi düşündüğü halde, bunu akıl edememekten mütevellit bir üzüntüyle, hemen bir gazetenin yolunu tuttu. Kâğıda birşeyler karaladı, memura verdi ve ondan sonra da büyük bir gönül rahatlığı ile gazeteden ayrıldı. Saatini bulacağına yüzde yüz emindi. Çünkü aklına pek parlak bir fikir gelmişti...

Ertesi günü gazete çıktığı zaman, bizim akıllıya akıl veren adam ilânı gördü. Fakat ilânda bir yanlışlık olmuştu. «Altın saat» yerine, «Gümüş bir saat kaybolmuştur. Bulup getiren mükafâtlandırılacaktır» şeklinde çıkmıştı ilân. Adam merak etti. Kalktı, saati kaybolan yarım akıllının evinin yolunu tuttu. Karşıkarşıya geldikleri zaman da:

— «Ayol,» dedi, «İlân yanlış çıkmış. Altın saat yerine gümüş diye yazmışlar. Git de tashih ettir...»

Arkadaşı sözünü bitirir bitirmez, bizim kıt akıllı bir kahkaha savurur. Sonra da bilgiç bir tavırla şöyle cevap verir:

— «İlân yanlış filân değil canım. Onu ben mahsus öyle yazdırdım. Bulan adam, saatimin altın olduğunu anlarsa, getirip, teslim eder mi hiç?»

Kendini akıllı sanan insanlar, bu bilgiçliklerinin cezasını ergeç çekerler.

Bisiklet'in Tarihi

Zamanımızın en ucuz nakil vasıtası olan bisikletin icadı, modern taşıt araçlarının icadına yol açmıştır...

Günümüzün en ucuz nakil vasıtası hiç şüphesiz bisiklettir. Bugün Avrupa'da, bilhassa Kuzeydeki memleketlerde yaşayan insanlar arasında çok revaçta olan bisiklet, memleketimizde umumiyetle çocuklar ve gençler daha çok rağbet etmektedir. Çocuk olsun da, hangisine olursa olsun: «En çok neyin olmasını istiyorsun?» diye bir sual soracak olsanız, alacağınız cevap hiç şüphesiz şu olur: «Bisiklet...» İşte bisiklet çocukları böylesine saran, büyülüyen bir araçtır...

Bisikletin de her araç gibi bir tarihçesi vardır. Ve bu ta 1826 senesine kadar dayanır. Bisiklet denen aracın ilk olarak kimin tarafından yapıldığı tam olarak bilinmemektedir. Birçok kitaplar bu hususta türlü isimler vermekte, tarihler sıralamaktadır. Tabiî bunların hiçbiri biribirini tutmamaktadır. Yalnız bisikletin tarihçesini yapan kimselerin hemfikir oldukları bir tek nokta vardır; o da, bugünkü bisikleti andıran aracı yapan şahsın Baron von Drais adında bir Alman olduğudur.

Bir asîlzade olan Drais'in yapmış olduğu bisikletle bugünkünü karşılaştıracak olsak şüphesiz Drais'in yaptığı için «bisikletten başka herşeye benziyor» tabirini kullanmaktan kendimizi alamayız. Adına «Drasina» denilen makine, tamamiyle tahtadandı. Bir selesi, bir didonu, ve tekerlekleri vardı. Pedalı yoktu. Bisikleti yürütebilmek için, binenin ayaklarını iki taraftan ittirmesi lâzım geliyordu. Tabiî bisiklet bu şekilde, insan yürüyüşünden daha az hızlı gidiyordu.

Baron von Drais'in «hızlı yürümek için bir kolaylık!» diye tarif ettiği bu âlet, zamanında hiç tutulmadı. Hatta pekçok kimse Drais'le açıktan aşığa alay etti bile...

Bisiklet Amerika'ya üç sene sonra yani 1819 senesinde geldi. Fakat, Avrupa'da olduğu gibi Amerika'da da tutulmamıştı. Doktorların, bu yeni icadın bacak hastalıkları yaptığını söylemesi, bunun başlıca sebebi olmuştu.

Bisikletin rağbet görmemesi üzerine bir müddet kimse bu yeni icatla uğraşmadı. Tâ ki 1840 yılına kadar. 1840 yılında McMillan adındaki bir İskoçya'lı bisiklette ilk büyük reformu yaptı. Pedal ilâve etti. Ve icadının ne kadar süratli gittiğini gösterebilmek için bir de gösteri tertipledi. 70 mil uzunluğundaki mesafeyi, herkesin hayret dolu bakışları arasında katetti. Netice mükemmeldi. Zira McMillan 70 Millik mesafeyi çok kısa bir zamanda almıştı... Fakat İskoçyalının sevinci uzun sürmedi. Zira polis, kendisini, «halkı heyecana verip, asayişi bozduğundan ötürü» hapsedince, bütün neşesi kırıldı. Bir daha değil bisikletin kendisini, adını bile ağzına almadı.

Mc Millan'dan sonra, bisiklet tarihinde adı geçen şahıs Amerikalı Piere LaIlement'dir. 1869 da ön tekerleği büyük, arka tekerleği küçük bir bisiklet tipi çıkardı. Tamamen tahtadandı. İsmi «Kemik Sarsıcı» idi. Drasina'dan sonra en mütekâmil bisiklet olmasına rağmen bu da tutulmadı. 1880 senesine kadar da bisiklet endüstrisi öldü.

1880 seneleri bisikletin altın çağının başlangıcıdır. 1886 senesinde Albay Pope, büyük bir bisiklet fabrikası açtı. 30 kilo ağırlığında yüksek tekerlekli bisikletler imâl etmeye başladı. Bu modeller çok tutuldu. Ve bir bisiklet modasıdır oldu yürüdü. Yarışlar tertip edilmeye başlandı. Bu devirde ön tekerleği en büyük olan bisiklet daha kıymetliydi.

Bisikletin bu şekilde halk arasında tutulmasından sonra, bisiklet imalâtçıları, her geçen gün işlerini biraz daha genişlettiler. Yeni yeni şeyler keşfettiler. Tabiî bu da bisikletin daha faydalı bir araç haline gelmesine, dolayısiyle de halkın ona rağbet etmesine yol açıyordu. Buna en çok içerleyen zümre ayakkabıcılardı. Bu yeni icat sayesinde halkın az ayakkabı eskittiğini söylüyorlar, bu icadı baltalamak için ellerinden gelen herşeye başvuruyorlardı. Fakat onların uğraşmaları bir fayda vermedi. Ve bisiklet hergeçen gün biraz daha sevilmeye, âlâka toplamaya başladı...

★

Makine devrinin açılmasında bisikletin büyük rolü vardır. Bisiklet modası seri imâlata; maden ve lâstik imâl metotlarının ilerlemesine yol açtı. Eğer bugün otomobil ve uçaklarla bir yerden bir yere kolayca gidebiliyorsak, bunu hiç şüphe yok ki bisiklete borçluyuzdur. Zira bu âlet, insanlara, hemcinslerinin ayağını yerden kesmek fikrini aşılamış, bu da yeni yeni araçların doğmasına sebep olmuştur. Otomobili ve tayyareyi icat eden ve onları daha mütekâmil bir şekle sokan kimselerin ilk önceleri bisiklet imâlatçısı olduklarını söylersek, herhalde söylediğimiz bu söze hâk verirsiniz değil mi?...

Derleyen : Erdoğan SEVGİN

Ahmedin topu

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Mahallemizin sonundaki gecekonduda kıptiler oturur, çamurdan yaptıkları kalay ocağında mahalle sakinlerinin kaplarını kalaylardılar. Gecekondunun etrafı eski demir parçaları, eski kaplarla dolu idi. Kıpti çocukları yalın ayak mahallede dolaşır, atılmış demir parçalarını toplarlar, yaptıkları sacakları satarlar, kalayladıkları kapları evlere dağıtırlardı.

Birgün kıptiler mahallemizden gittiler. Kalan gecekonduya fakir bir aile taşınmıştı. Ahmet isminde bizim yaşta bir de çocukları vardı. Bu fakir aileyi eskiden oturanların akrabası sanır bu yüzden ayni okulda ayni sınıfta okuduğumuz Ahmedi okulda, mahallede kâğıttan yaptığımız topla oynarken oynatmazdık. O da bir köşeye oturur, başı hafif yana düşük bizi seyrederdi.

Bir pazartesi günü idi. Hepimiz tertemiz giyinmiştik. Okulun bahçesinde bayrak merasimi için sıra oluyorduk. Ahmet hariç bütün çocuklar önlüklerini giymiş, ayakkabılarını boyatmıştı. Hepimiz üçerli sıra olmuştuk. Ahmet en arkada yanlız duruyordu. Bayrak merasiminde bayrağı çekip indirmek için siraya konmuştu. O gün sıra bendeydi. Sabırsızlıkla direğin yanında bulunan başöğretmenin beni çağırmasını bekliyordum. Fakat başöğretmenin sevgi ve şefkat dolu sesi:

— Ahmet oğlum bayrağı sen indir, dedi.

Hepimiz şaşırmıştık. Ahmed de şaşırmıştı. Şimdiye kadar onu sıra harici tutmuşlardı. Başı önde ağır ağır direğin yanına geldi. Yüzü kıpkırmızı olmuştu. İpler elinde, gözlerini yerden ayırmıyor, İstiklâl marşını söylemek için verilecek komutu bekliyordu.

İki gün sonra mahallede yaptığımız kâğıttan topla oynuyorduk. Ahmet elinde sarı renkte meşinden güzel bir topla geldi, korka korka:

— Arkadaşlar isterseniz oynıyalım, dedi.

Hepimiz onu kıskanmıştık. Hemen sormıya başladık:

— Nereden buldun o topu? Büyükler oynarken sizin bahçeye mi kaçırmışlar?

Ahmet kızarmış başını önüne eğmişti. Titrek bir sesle konuşmaya başladı:

— Bu sabah başöğretmen beni erkenden odasına çağırdı. Bu topu hediye etti.

Hiçbirimiz inanmamıştık. İçimizdeki kıskançlığın tesiri ile alaylı alaylı konuştuk:

— Yalan... Başöğretmen hediye etmiş, bizi mi kandıracaksın?... Kimbilir kimin topu?

Gözleri yaşarmıştı. Neredeyse ağlıyacaktı. Boğazına takılan hıçkırıkları, zabtederek anlatmaya başladı:

— Geçende evimizin önünden bir bayla bir bayan geçiyordu. Bay cebinden birşey çıkarırken cüzdanını düşürmüş. Annem bunu görerek bana koş o cüzdanı al baya ver demişti. Cüzdanı alarak koştum, baya verdim. Benim hangi okulda okuduğumu sormuştu.

O günden sonra Ahmet hepimizin candan sevdiği bir arkadaşı oldu. Artık bayrak merasimlerinde en arkada yanlız durmuyordu.

OKUYUCULARIMIZDAN GELEN MEKTUPLAR

Biz Kıbrıslı 3 üncü sınıf ortaokul öğrencilerinden; Yücel Hatay ve Omaç Şenol, biz yaştaki Türkiyeli kardeşlerimizle mektuplaşmak arzusundayız. Bundan dolayı adreslerimizin mümkünse mecmuanızda neşredilmesini rica ederiz.

Omaç Şenol
17, Polis Sok
Lefkoşe — Kıbrıs

Yücel Hatay
4, Kanlı Mescit Sok.
Lefkoşe — Kıbrıs

SÜTKARDEŞLERİ

— Babacığım, siz inanmazsınız ama bütün peynirlerin kardeş olduğu muhakkak...

— Sen aklını oynattın yavrum?

— Neden babacığım? Peynirler sütten yapılmıyor mu? Bütün peynirler de sütkardeş sayılır...

YILDIRIM KAPTAN

"ZİPPİ" DENEN KUŞ

ELEKTRUMDAN GELEN GRANDOLF, GEZEGENİNDE 400 SENE ÖNCE OLANLARI ANLATIYOR...

1960-30

BİLGİNLERİN ELİNDE YALNIZ ELEKTRİK ENERJİSİ BIRAKILMIŞTI..

İYİ AMA, YALNIZ ELEKTRİKLE MEDENİYET, TIP, ZİRAAT NASIL İLERLEYEBİLİR?

ALBAY FLEMİNG ELEKTRUMDAKİ HAYATI PEK AKLI ALMAMIŞTI...

KİMYASAL MADDELER, PETROL, KÖMÜR, ATOM KULLANMADAN NASIL OLUR

ELEKTRİKTE ÇOK İLERİYİZ

© 1960 by J. K. F.

BURAYA ELEKTRİKLİ ROKETLE GELDİK

PEK GERİ SAYILMAZSINIZ

30/1

BÜTÜN SIRLARI VERME

HAYIR KIZIM, DOSTLUK KURABİLMEMİZ İÇİN ARAMIZDA TEK GİZLİ ŞEY KALMAMALI

ELEKTRİKLE İŞLEYEN UÇAKLAR YAPILINCA BİZİM PARTİ İDAREYİ ELE ALDI. BENİ ELÇİ OLARAK DÜNYAYA GÖNDERDİ !

..VE İŞTE BÖYLECE BİZ DE BURAYA GELDİK !..

DOKTOR HUBER' DE BU KONUŞMALARDA BULUNMALI
HAKLISIN ALBAYIM
TANIŞMAK İSTERİM

ONLAR İLMİ KONUŞMALAR YAPARKEN SİZ DE BANA DÜNYAYI GEZDİRİN !..

TEKLİFİM GÜZEL DEĞİL Mİ?
AMA .. BU KONUŞMALARI DİNLEMEK İÇİN BEN DE VAZİFELİYİM

BU KONUŞMALAR ÇOK SIKTI BENİ
KOLTUĞUNDAKİ ŞEVİ ALIRSAM FERAHLARSIN !

YAKLAŞMA BANA!
NİÇİN?
USLU DUR ZİPPİ.. O YABANCI DEĞİL!
BİİP!
ELEKTRİKTEKİ İLERLEMELERİNİZİ ÇOK ENTERESAN BULDUM
BABA KESİN ŞU SIKICI MEVZULARI DÜNYAYI GEZELİM
BEEP!
BU SIRADA PİPER'İN KOLUNA TÜNEMİŞ OLAN KUŞ BİR BAKIŞIYLA DUVARDAKİ SAATİ ERİTİVERDİ...
ZİPPİ.. SAATİ NE YAPTIN?..
30/3
HER ŞEY MAHVOLACAK!
YAPTIĞINI BEĞENDİN Mİ?

DİPER, ŞU NA DİKKAT ETSENE
ÖZÜR DİLERİM !
© 1960 by John F. Dille Co. Distributed by National Newspaper Syndicate
SAKİN OLUN.. ZİPPİ, ELEKTRİKLİ ROBOT BİR KUŞTUR
AMAN NE KUŞ !
ZİPPİ AKÜMLATÖRLE ÇALIŞAN BİR ROBOTTUR.. BÜTÜN EMİRLERİ DİNLER AMA BAZEN...
ŞAŞI EDİLDİĞİ ZAMAN KUVRUĞU KALKAR. GÖZLERİ PARLAR...
ZİPPİ'NİN ŞARJLI HALİ
ŞARJA İHTİYACI VARKEN...
İŞTE, ŞARŞ EDİLMİŞ DURUMDA !
İYİ NİYETLİ İSENİZ TEHLİKELİ OYUNCAKLARI DÜNYADA İKEN BİZE TESLİM EDİNİZ
GELECEK HAFTA : ZİPPİNİN MARİFETLERİ

MODERN HERKÜL

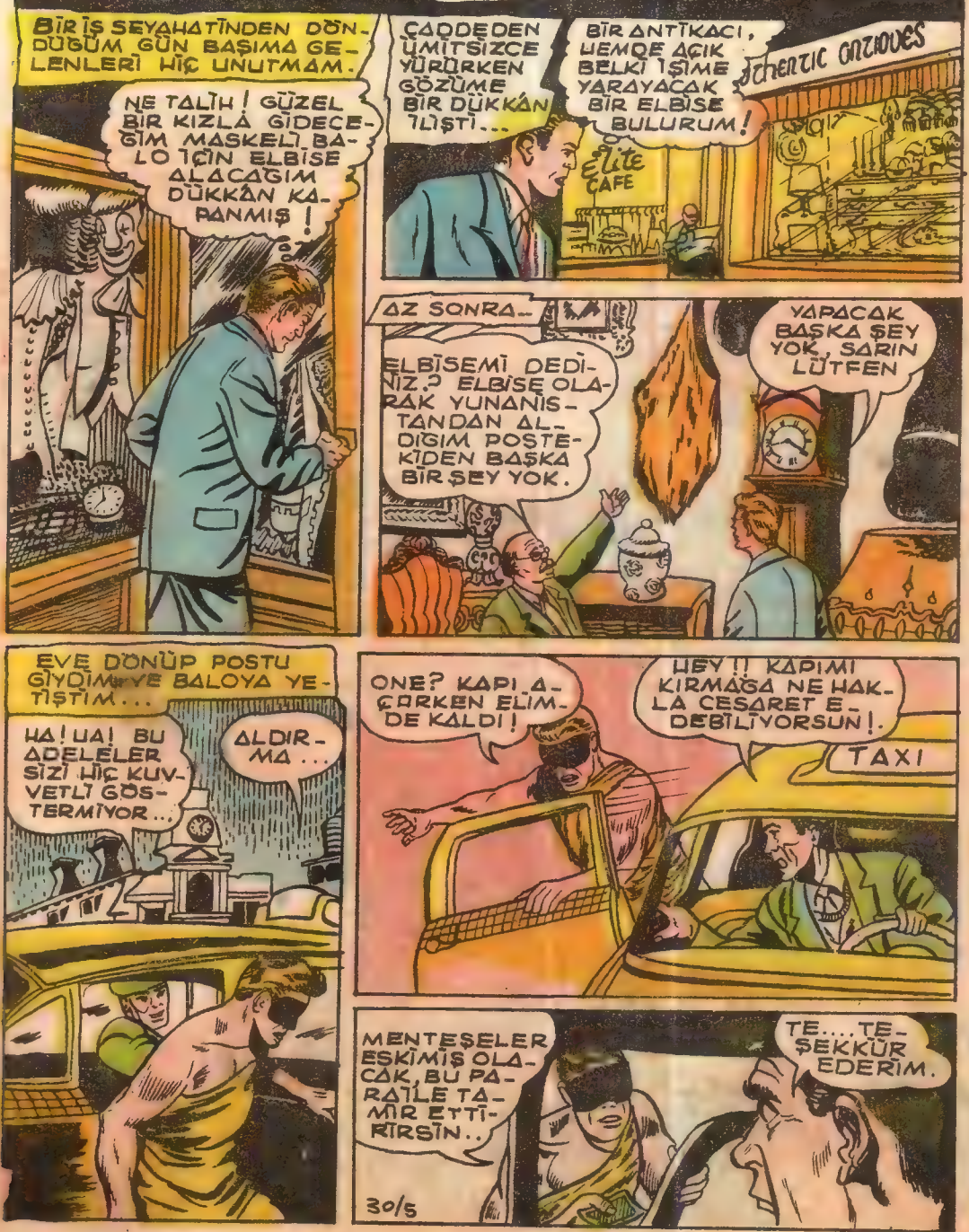

BU BİR BAŞLANGIÇTI. İÇERDE KIZ ARKADAŞIMI ARARKEN . . . . .
BAKALIM BONNY NE KIYAFETE GİRMİŞ..?
HIH..!
NE . . . NEEE. BRONZ KUPA ELİMDE EZİLDİ!
MASKEYİ ÇIKARTINCA BONNY, BENİ TANIDI
PERRİ. BURADAYIM!
BULDUM! YOKSA BU ELBİSE İLE BİRBİRİMİZİ TANIYAMIYACAKTIK..
LOCAYA ÇIKMAĞA HAZIRLANIRKEN . . . .
KENDİMİ KORUMAK İÇİN ELLERİMİ KALDIRDIM, FAKAT!..
ŞUNA BAKIN! HAVADA YAKALADI!!!
ALLAHIM! LOCA DÜŞÜYOR..
YAPTIĞIMA KENDİM DAHA FAZLA HAYRET ETTİM..
BU.. BU İMKÂNSIZ!
GÖRÜLMEYEN İPLERLE YAPILAN BİR ÇEŞİT HİYLE OLACAK!.
30/6

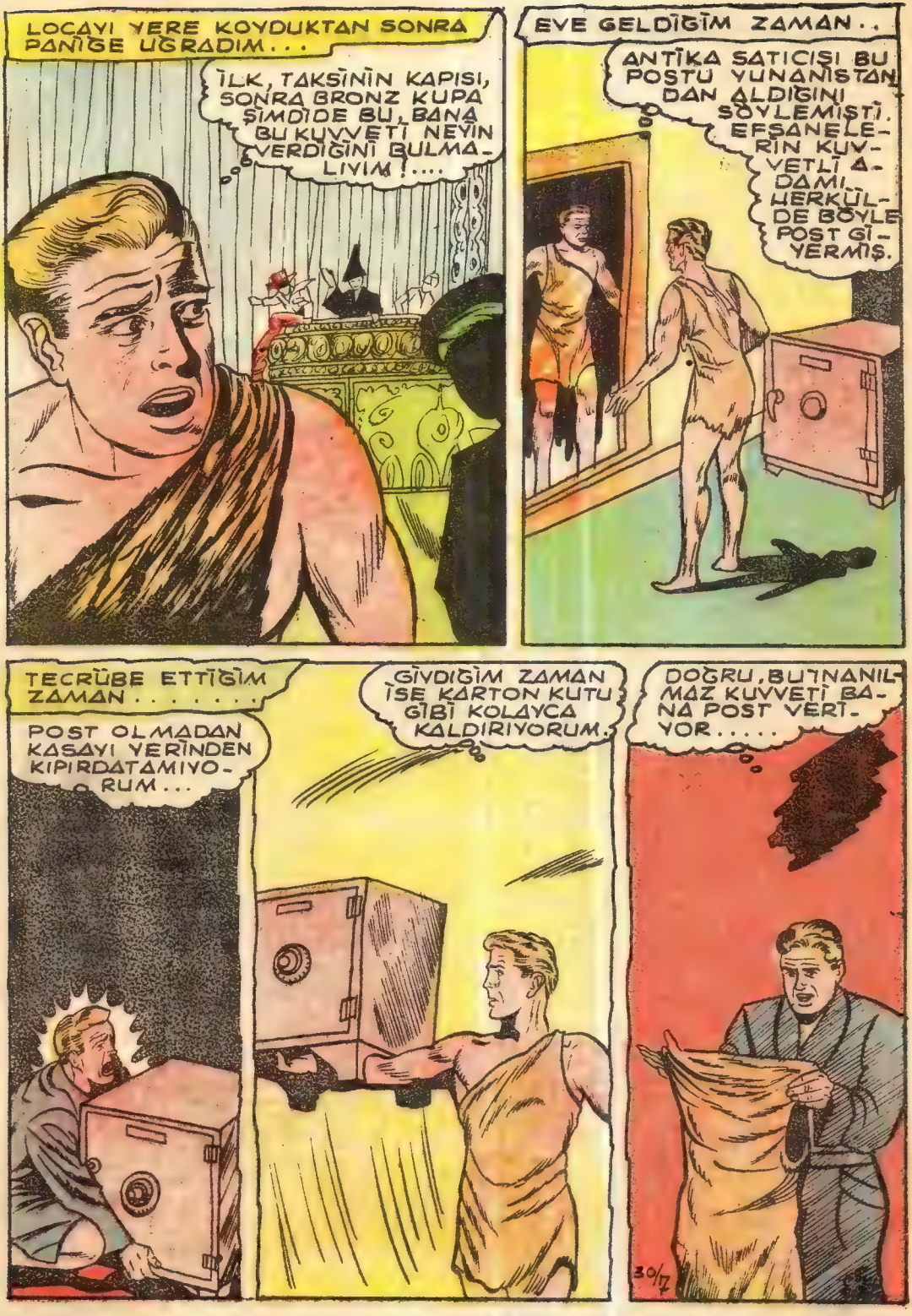
LOCAYI YERE KOYDUKTAN SONRA PANİĞE UĞRADIM...
İLK, TAKSİNİN KAPISI, SONRA BRONZ KUPA ŞİMDİDE BU, BANA BU KUVVETİ NEYİN VERDİĞİNİ BULMALIYIM!....
EVE GELDİĞİM ZAMAN..
ANTİKA SATICISI BU POSTU YUNANİSTAN DAN ALDIĞINI SÖYLEMİŞTİ. EFSANELERİN KUVVETLİ ADAMI HERKÜLDE BÖYLE POST GİYERMİŞ.
TECRÜBE ETTİĞİM ZAMAN.....
POST OLMADAN KASAYI YERİNDEN KIPIRDATAMIYORUM...
GİVDİĞİM ZAMAN İSE KARTON KUTU GİBİ KOLAYCA KALDIRIYORUM.
DOĞRU, BUİNANILMAZ KUVVETİ BANA POST VERİYOR.....
30/7

ERTESİ SABAH GAZETELERİ OKUDUKTAN SONRA POSTU BİR DAHA TETKİK ETTİM...
POSTUN İÇİNDE BİRŞEY YAZIYOR!.. BU ASLAN POSTUNUN KUVVETİ İYİLERİN YARDIMCISI, FENALARIN FELÂKETİDİR.
"HERCULES"IN LION SKIN PREVENTO TRAGEDY
BİRDEN KAPININ ZİLİ ÇALINDI....
BUYURUN BEYLER..
MERHABA, BEN PROFESÖR ANDREWS BUDA ASİSTANIM. KEŞFİNİZİ GAZETELERDE OKUDUK, BERABERCE GÖZDEN GEÇİRMEK İSTİYORDUK...
DIŞARIDA POSTU İLMİ BAKIMDAN İNCELEMEK İÇİN TECRÜBELERE GİRİŞTİK..
EMRİNİZE AMADEYİM BEYLER.
BU KIYMETLİ EŞYA ÇOK İYİ MUHAFAZA EDİLMELİ
LABARUVATUARDA İNANILMAZ KUVVETİN İSPATINDA..
YAPTIĞINIZI GÖRMESEYDİM, İNANMAZDIM. ŞİMDİ ADELELERİNİZİN DAYANIKLIĞINI PRESTE TECRÜBE EDELİM.
İNANILMAZ!! ŞİMDİ, POSTU ÇIKARINCA ESKİ KUVVETİNİZİN KALIP KALMADIĞINA BAKALIM.
FAKAT ÇOK GEÇMEN, TAM POSTU TUTARKEN.....
HIH! NE OLUYOR.
GEÇEN AKŞAM SENİ GÖZETLEDİK. BU POST OLMADAN HİÇ BİR ŞEY YAPAMIYORSUN..
30/8
DEVAMI VAR

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

ORTAOKULDA «İFTİHAR» LİSTESİNE GİRENLER

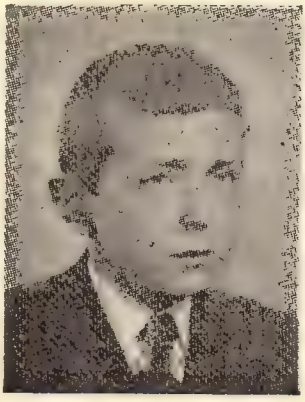

İlyas ARTAN ★ Çatalağası Işıkveren Ortaokulu, 2/A, No: 52.

İLKOKULUN 1 — 4. SINIFLARINI «PEKİYİ» DERECE İLE GEÇENLER

Coşkun YERLİ ★ Eminönü, İbrahim Müteferrika İlkok. S. 4, No: 28.

Ömer Cem AŞKUN ★ Eskişehir, Yunus Emre İlkokulu, S: 5 No: 1.

Mehmet ÖMÜR ★ Ankara, Turgut Reis İlkok. S. 3/A, No: 1075.

Önder YOLAÇ★ Gülşehir, Karavezir İlkok. S. 4, No: 173.

Hakkı YOLAÇ ★ Gülşehir, Kızılırmak İlkok. S. 3, No: 24.

Nezih GÜLER ★ Ankara, Fatih İlkokulu S. 3/A, No: 318.

Süreyya TAŞDELEN ★ Isparta, Cumhuriyet İlkok. S. 4, No: 351.

S. Servet TAŞDELEN ★ Isparta, Cumhuriyet İlkok. S. 4, No: 535.

Günsel AKDEVELİOĞLU ★ Ankara, Sarar İlkok. S. I/A, No: 877.

Şükran GORİCA ★ Ankara, Demirlibahçe İlkokulu, 5/A, No: 1559.

Şan AKDEMİR ★ Salihli, Demirköprü İlkokulu S.: 5, No: 3.

Ali ENGİN ★ Beşiktaş, Turgut Reis İlkokulu S.: 5, No: 52.

Nursel ÖGE ★ Ankara, Öğretmen Kubilây İlkok. S.5/A, No: 601.

H. Nebahat GUNSEV ★ Ankara, Öğretmen Kubilât İlkokulu S. 5/D, No: 759.

Rahime MUSUL ★ Erzincan, Fırat İlkokulu S.: 5, No: 75.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Evimde misafir, diyordun, dedi. Sen misafirlerini böyle elini ayağını paslı tellerle bağlayıp, ağzını paçavralarla tıkayıp çirkef mahzenlerinde mi ağırlarsın?

İzzet ağzını bile açmadı.

Hâkim:

— Komiser Muavini Cevatla Cengiz'in sağlık durumları belli olmadığı için mahkemeyi başka bir güne bırakıyorum, dedi. Jandarma.

Genç ve kıpkırmızı yüzlü jandarma kımıldadı.

Hâkim her üçünün de tevkifine ve ceza evine gönderilmesine karar vermişti.

Ayten oturduğu yerden yuvarlandı. Bir daha bayılmıştı. Avukat İbrahim bileklerini kelepçeye uzatıyordu.

.....

O dakikalarda Ahmet, ameliyathanenin koridorunda durmadan dolaşıyor, elinde mendil durmadan ağlıyordu.

Birden durdu. Kulak verdi. Zayıf, bitkin çığlıklar işitti:

— Amcacığım, ayaklarını öpeyim amcacığım.

Bu bir çocuk sesiydi. Kalın bir ses:

— Korkma evlâdım, korkma, diyordu.

Ahmet bağırmağa başladı:

— Çocuğu ameliyat mı ediyorsunuz be?

Kapıya koştu. Bir hemşire onu önledi:

— Telâş etmeyin, birşey yok.

Fakat Ahmed'in kolay kolay zabtedilemiyeceğini anlayınca koluna yapışarak kapıdan baktırttı ve:

— İşte, bak, dedi. Temizlediler, tetanos iğnesi yaptılar. Eğer zatürree olmadıysa bir iki gün içinde ayağa kalkar.

Ahmed'e dışarıda daha fazla izahat verdi:

— Korkmuş, çok korkmuş. Çırpınıyor. Onun için bağırıyor. Hekimler onu şimdi teskin ederler.

Sonra bu gözleri yaş içindeki gence baktı ve:

— Siz nesi oluyorsunuz? dedi. Babası mı?

— Hayır. Komşuyum ben.

— Niçin bu dereceye kadar kendinizi üzüyorsunuz?

— Ben taş mıyım kardeşim? Ben insan değil miyim?

Hemşire yüzüne iki damla yaş indiğini kendini de farketmeden:

— Doğru ama, dedi. Metin olmak lâzım. Siz biraz geliniz benimle.

Ahmedi küçük bir odaya götürdü. Herşey orada tertemizdi. Bir lavabo, bir küçük yatak, asılı genç kız eşyaları, bir takım ilâç şişeleri ve âletler.

Orada Ahmedi lavabonun önüne götürdü. Yüzünü yıkamasına yardım etti. Tertemiz bir havlu verdi ve:

— Biraz saçınızı, başınızı tarayınız, dedi. Ne kadar kirlenmiş üstünüz? Haydi çekinmeyin.

Bir fırça ile onun üstünü kendisi süpürdü. Daha sonra bir bardak su içirdi ve avucuna kolonya dökerek yüzünü

— Ben taş mıyım kardeşim? Ben de insan değil miyim?...

şöyle bir ferahlattı. Bu temiz ve sıcak ellerin temasiyle Ahmet aklını başına almıştı. Kız:

— Hâdiseyi bilmiyorum, dedi. Galiba çocuğu öldürmek istemişler.

Ahmet olanları kısaca anlattı. Kadın hemen:

— Besime teyze mi? dedi. Hani şu çocuk meraklısı?

— Evet kardeşim. Ben de onun yetiştirdiği çocuklardanım?

— Siz Ahmet misiniz?

— Evet.

— Ben sizi tanıyorum. Her sabah önümüzden geçersiniz. Akşamları da çeşmeden su alırsınız.

— Evet. Yoksa siz de komşu musunuz?

— Ben çeşmenin üstündeki evde oturuyorum.

— Cemile Hanımın evinde mi ?

— Evet, Cemile Hanım benim teyzemdir.

Koridora çıkarlarken Ahmet sordu:

— Burada sigara içebilir miyim?

— İçiniz ama yere atmayınız.

— Teşekkür ederim.

Bu sırada bir kapı açıldı. Beyaz gömlekli bir adam:

— Sevim Hanım, diye haykırdı.

Kız o tarafa doğru koştu.

— Geliyorum Doktor Bey.

İkisi kapının önünde çatıştılar:

— Çan çan etmenin sırası mı be kızım.

— Beyefendi ben çançan etmiyorum. Çocuğu getiren adam. Az daha bayılacaktı. Ameliyathaneye hücum etti. Elini yüzünü yıkattım.

— Başka kimse kalmadı mı?

— Hüsniye Hanım izinli, Selma hasta. Bütün gece nöbet tuttum, sabahtan beri de beni ameliyathaneye soktunuz. Benimki de can.

— Evlâdım haklısın ama karşılık verme.

— Azarladınız beni.

— Geri aldım, sözümü geri aldım. Bu işler böyedir. Bak çocuk biraz sakinleşti. Bereket birden boşanarak ağladı da korktuğumuz olmadı. Yoksa akını oynatmış diye tasalanıyorduk. Kadınların kovuşuna götürelim. Nerede araba.

— Ben şimdi Ali Efendiye söylerim.

— Peki, başka ameliyatımız yok. Yeniden gelen olursa başka.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

14 üncü Lui ve 2 Sözü

1638 yılında doğan ve 1715 yılında ölen 14. Loius, (Lui okunur) Güneş Kral lâkabıyla anılan meşhur Fransa Kralıdır. 13 üncü Louis'nin oğludur. 1643 yılında Fransa Kralı olmuştur.

14. Louis'nin devrinde, Fransa devlet idaresi, ogüne kadar görmediği parlak bir mertebeye erişmiş; ilim ,edebiyat, sanat sahasında, da en yüksek devrini bulmuştur. Bu sebeple 14. Louis devrine tarihçiler «Büyük Asır» ismini verirler.

DEVLET BENİM

14. Louis, en yüksek seviyeye getirttiği, Fransa devletini âdeta tek başına idare ederdi. En büyük devlet adamları bile, yurtlarını tek başlarına idare edemez, muhakkak, işlerini ya başkalarıyla paylaşır, ya da akıl danışırlarken; Louis, buna hiç ehemmiyet vermezdi. Daima kafasının dikine giderdi. Fakat bu, ona büyük bir ün sağladı. Çünkü gerek ordusu, ve gerekse politikası, her yerde üstün çıkmıştı. Bütün bunlardan dolayı da Louis, kendini herkesten, herşeyden üstün görürdü. Onun tarihe mal olan «Devlet Benim» sözü bunun açık bir misâlidir.

14. Louis, tahta çıktığı zaman, ilk önceleri devletin idaresi kendisine ait değildi. Annesiyle, Kardinal Mazarin'in ellerindeydi. Louis bu sıraları birçok iç harpleri bastırarak, idarî kabiliyetini ortaya koydu. İlk önceleri biraz güçlük çekti ama, sonraları Fransa'yı tamamiyle avucu içine aldı. Herşeye o karışıyordu artık...

Kardinal Mazarin ölünce, saray ileri gelenleri Louis'ye devlet işlerine kimin bakacağını sordular. Aldıkları cevap şu oldu: «Ben». Sonra da bu sözün arkasından şunları ilâve etti: «Devlet Benim...» Bu cümlesiyle yıllar yılı, her işini kendi gören kimseler tarafından söylenecek olan bu cümleyle Louis koskoca bir devleti tek başına idare edebileceğini ortaya koymuş oluyordu...

BENDEN SONRA KIYAMET..

Devleti çok güzel bir şekilde idare eden, âdeta refaha ve saadete boğan 14. Louis'in tarihe mal olmuş diğer bir sözü de «Benden sonra kıyamet!...» dir. Bir toplantı esnasında etrafındakilere, bağırarak söylediği bu söz, bugün bile ayni canlılıkla tekrar edilip durmaktadır.

«Benden Sonra Kıyamet» sözü hakikaten büyük bir mânâ taşımaktadır. Devletini çok seven bazı kimselerin bile öldükten sonra, dünya umurlarında olmadığını ortaya koymaktadır. Tabiî bu hiç de doğru değildir. Zira bir insan etrafındakilerin refahı ile, saadeti ile, sadece yaşadığı müddet zarfında alâkadar olmamalıdır. Ölümünden sonra bile onların hayatını rahatlıkla devam ettirebilmesini sağlamalıdır. Meselâ bir baba, sadece, yaşadığı zamanda çocuğuna iyi bakacak, öldükten sonra ise, beş para bile bırakmadığı için çocukları sefalet içinde kıvranacak olursa, o adam hiç de iyi bir baba değildir. Asıl matlûp olan, çocuklarının, öldükten sonra bile normal hayatlarını devam ettirebilmesini sağlamış olan babadır.

Sevgili çocuklar, siz siz olun, 14. Louis'in söylemiş olduğu bu söze uyarak hareket etmeyin. Hiçbir zaman, «Benden sonra kıyamet» demeyin... Eğer böyle hareket edecek olursanız, dar görüşlü bir insansınız demektir. Böyle insanlar ise sevilmez, takdir edilmez.

Erdoğan DEVGİN

Dünyanın 4 Köşesinden

Çocuk yuvaları ne kadar zamandan beri vardır?

1800 civarında Hollanda'da, İsviçre'de ve diğer bazı Avrupa memleketlerinde ilk oyun mektepleri ve çocuk bakım yurtları teşekkül etmiştir. Bunlar, henüz okula gidecek çağda olmayan çocuklar için düşünülmüştü. Bugünkü mânâdaki ilk çocuk yuvasını açan, Alman pedagogu Friedrich Fröbel'dir (1782 — 1852). Tarih 28 Haziran 1840 tı. Fröbel, dördüncü ile altıncı yaş arasındaki devrenin, çocuğun gelişmesi için ne kadar büyük bir önem taşıdığını anlamıştı. Oyuncaklar ve oyunlarla, çocuklara, istidatlarını geiştirmek ve kabiliyetlerini imtihan etmek fırsatını veriyordu.

Şarapçılık ne kadar eskidir?

Çin'de bundan 4000 sene evvel de şarap yapılıyordu. Şimdiye kadar bilinen en eski şarap mahzeni Kudüs civarında bulunmuştur. Bu mahzenin, Milâttan Once 600 yıllarına ait olması muhtemeldir. İçerisinde, kireç taşı içine oyulmuş olup 100,000 litreden fazla şarap alabilen şarap depoları vardır. Kazılar esnasında, şarap pres'leri,

bulunmuştur. Demek oluyor ki o zamanın şarapçıları da, bugün şarap kaplarının hava geçirmiyecek şekilde kapanmasını temin için Akdeniz memleketlerinde hâlâ kullanılan usulü tatbik ediyorlardı: şarabın üzerine bir tabaka zeytinyağı döküyorlardı.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Londra Olimpiyatlarındaki Maçlarımız

İKİNCİ Cihan Savaşı'ndan sonra ilk olimpiyat oyunları İngiltere'nin başşehri Londra'da Ağustos ayında yapıldı. Bu olimpiyat oyunlarına ilk defa çok geniş bir kâfile ile iştirâk ettik.

O tarihlerde henüz memleketimizde futbolde profesyonellik kabul edilmemiş olduğu için olimpiyatlara en iyi oyuncularımızdan kurulu bir takım ile iştirak ettik. 1937 den 1948 senesine kadar hiç millî maç yapmamış, 1948 de Yunanistan'ı yenmiş, meşhur Avusturya Millî takımına ancak 1 - 0 mağlûp olmuştuk. Yeni Milli takımızdan ümitli olarak Londra'ya gittik.

Kur'ada ilk turda karşımıza Çin Millî Takımı çıktı. 2 Ağustos 1948 tarihinde oynadığımız bu maçta Gündüz'ün iki, Lefter ve Çengel Hüseyin'in birer golü ile, yağmurlu havaya ve ıslak sahaya rağmen, Çin'i 4 - 0 yendik ve ikinci tura geçtik.

İkinci turda şansımıza Yugoslavya düştü. Yugoslavlar da en kuvvetli takımları ile olimpiyatlara gelmişlerdi. 5 Ağustosta yapılan maçın ilk devresi 1 - 1 berabere bittiği halde Yugoslavyanın hızlanması ve biri ofsayttan iki gol atması üzerine sahadan 3 - 1 mağlûp ayrıldı kve elendik. Yugoslavlar bu maçtan sonra finale kadar yükseldiler ve İsveçe yenilerek olimpiyat ikincisi oldular.

Bu olimpiyatlarda iki maçımızda yer alan futbolcular şunlardır:

Cihat (FB), Murat (FB), Vedii (BJK), Naci (GS), Selahattin (FB), Bülent (GS), Hüseyin (BJK), K. Fikret (FB), Erol (FB), Gündüz (GS), Lefter (FB), Şükrü (BJK).

Futbolcularımızın derece alamadıkları bu olimpiyatlarda güreşçilerimiz bütün dünyanın hayranlığını kazanarak şampiyonluklar toplayacaklardır.

İlk çakmak ne zaman imal edildiydi?

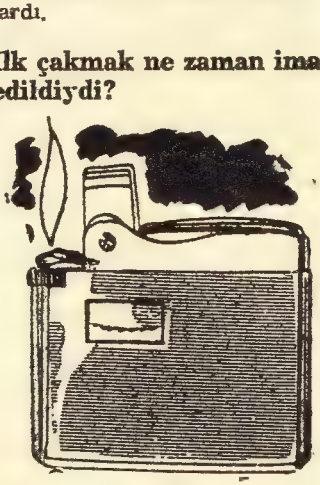

1871 de, Amerikalı Moses F. Gale'ye bir sigara çakmağının patenti verilmişti. İlk taşlı çakmağın patenti 1905 de, petrolla işleyeninki ise 1909 da verilmiştir. Bugünkü gibi parmakla basınca yanan ilk çakmak 1919 da, Ronson firması tarafından imal edilmiştir.

Birleşik Amerika'da ne kadar Kızılderili vardır? Nesilleri ne zaman tükenecektir?

Hâlihazırda Birleşik Amerika'nın sınırları içinde yarım milyon Kızılderili yaşamaktadır. Nesillerinin tükenmesi ise bahis konusu olamaz. Amerika'daki Kızılderili ırkı grubu hattâ diğer nüfustan daha hızlı olarak çoğalmaktadır. Kızılderililerin dörtte üçü Oklahoma, New Meksico, Arizona ve Montana eyaletlerinde yaşamaktadır. Kendilerine hasrolmuş mıntıkaların hudutları içinde veya dışında yaşamaları serbesttir.

Çeşitli alkollü içkilerin alkol nisbetleri ne kadardır?

Alkol nisbeti, ekseri hacmına göre, daha ender hallerde ise ağırlığına göre ölçülmektedir. Meselâ, yüzde 40 nisbetinde alkol, bahis konusu içkinin 100 santimetre kübünde 40 santimetre küp alkol bulunduğu anlamına gelmektedir. Bazı içkilerin alkol nisbetleri şöyledir : Bira, yüzde 2 ilâ 7, beyaz şarap yüzde 8 — 12, kırmızı şarap; yüzde 8 — 14, köpüklü şarap yüzde 10 — 14, likör; yüzde 30 — 40, konyak yüzde 25 — 65.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Hayvan Sevgisi

İLKOKUL sıralarında okutulan bir hikâye vardır çocuklar. Eminim ki bunu siz de biliyorsunuzdur. Yaramaz bir çocuğun yol üzerine koyduğu kaplumbağayı ezmemek için, çektiği arabanın yolunu değiştiren atı nhikâyesini eminim ki siz de okumuşsunuzdur. Evet, hepimiz çocukluğumuzda bilerek bilmeyerek hayvanlara eziyet etmişizdir. Ama bu büyüdüğümüz zaman da hayvanları sevmememiz, onlara eziyet etmemiz için bir sebep olamaz ki...

Allah insanları hayvanlardan üstün yaratmış, bir zekâya lâyık görmüştür. İşte hastalandığımız zamanlar bu zekâdan faydalanarak bulunduğumuz ve ilerlettiğimiz Tıp sayesinde tedavi olur, iyileşiriz. Üşürsek daha kalın kumaşlardan yapılmış elbiseler giyer ve ateş yakarız. Böylece tabiatın bütün güçlüklerini yeneriz. Ama hayvanların ateş yakmasına imkân olmadığı gibi, diğer tabiat olaylarına karşı önleyici tedbirler almasına da ihtimal verilemez. Düşünecek olursak, Allahın insana verdiği zekâya bir sebep bulabiliriz. Dünya yüzünde üstün akıllı bir cins yaratık, yani insan diğer yaratıkları korumağa mecburdur. İşte, Batı milletlerinin birçoğu bu mecburiyeti anlamıştır. Kanada'da kışın aç kalan atlara, Alaskada geyiklere uçaklarla gıda maddeleri atılır. Güney Afrik'da vahşi hayvan ırkları dünyadan silinmesin diye sun'î parklar meydana getirilir. Hattâ bazı yerlerde hastalıktan korunmaları maksadıyla balıklara bile aşı yapılır. Ve hayvanlara yardım için akla gelmedik çeşitli tedbirler alınır.

Bütün bunlar karşısında, tek insan olarak bizim de bir vazifemiz vardır. Meselâ, yaralı bir kuşu tedavi etmek, beslemek, etrafımızda gördüğümüz hayvanlara eziyet edenleri ikaz etmek gibi. Kedilerin, köpeklerin kuyruklarına konserve tenekesi bağlamak çocukken bize büyük bir zevk olabilir ama, aynı şeyin bize yapıldığı bir anı gözümüzde canlandırabildiğimiz yaşlarda böyle bir şeyden zevk almıyacağımız muhakkaktır.

Hayvanları sevmek, onlara yardım etmek bir bakıma da insanlara karşı olan sevgimizi gösterir. Merhamet hissinin başka cepheleri olmayacağı için hayvanlara karşı duyulan merhametin, yardıma muhtaç bir insana duyulandan farklı olmıyacağı bilinen bir hakikattir.

ÖZAY SUNAR

Leonardo'nun «Mona Lisa» portresi ne zaman resmedilmiştir ve değeri ne kadardır?

1503 ilâ 1506 yılları arasında resmedilen bu tablo, ihtimal bugün dünyanın en meşhur tablosudur. Şöhreti, mükemmeliyetinden başka tarihçesinden ve Mona Lisa'nın esrarlı tebessümünden ileri gelir. Paris'teki Louvre Müzesinden 1911 yılında çalındığı vakit, umumî heyecan arasında değeri 5 milyon dolar olarak hesaplanmıştı. 1913 de İtalya'nın Floransa şehrinde ele geçen tablo, o zamandan beri para ile ölçülemiyecek derecede değerli sayılmaktadır.

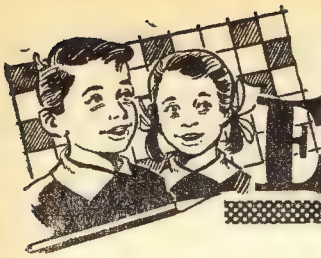

Eğlence BİLMECE BULMACA

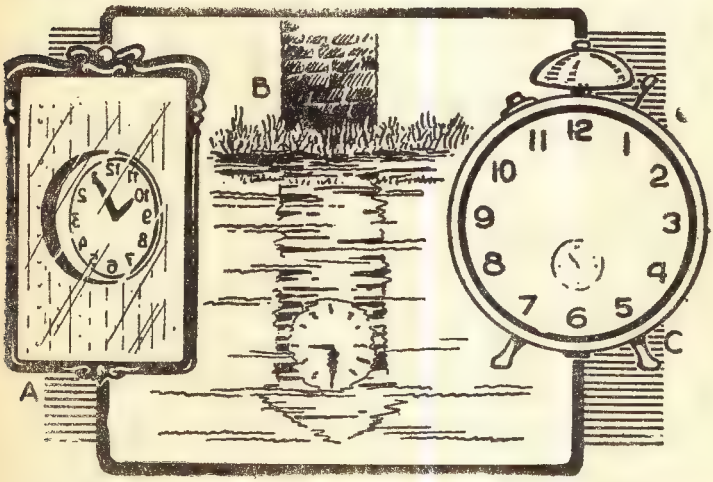

Hepiniz bir saatin kadranından vakti okumağı bilirsiniz. Ayna üzerinde aksini gördüğünüz A kadranında ve suyun üzerinde aksini gördüğünüz B kadranında acab saat kaçtır? C kadranına gelince bunu iki çizgi vasıtasıyla her parçadaki sayıların toplamı 1 olacak şekilde üç parçaya ayırın.

Çözümü :

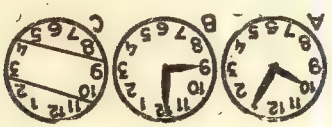

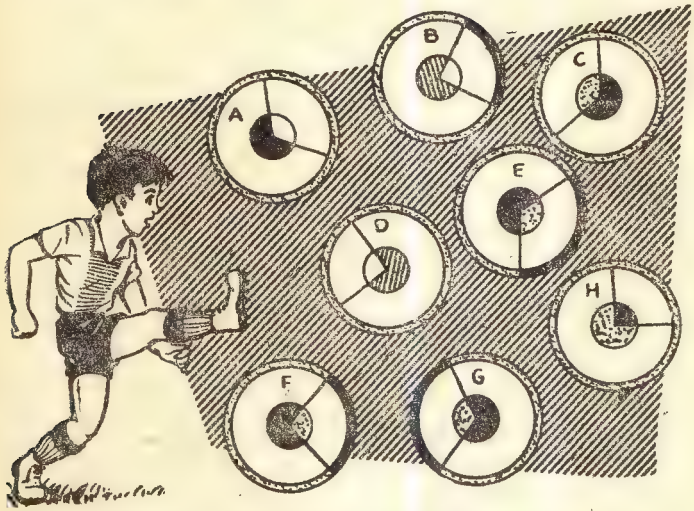

Küçük futbolcu görünüşte bir çok topla oynuyor. Ama aslında bunların içinde tıpatıp aynı olan iki topla oynamaktadır. Hangileri?

Çözümü : E ve G topları.

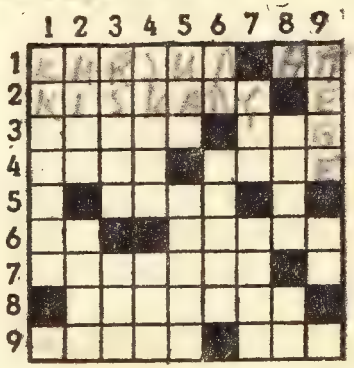

Soldan sağa doğru:

1 — Kalay kaplanmış demir, bir soru edatı. 2 — Cimri. 3 — Bir renk ,tersinden okunursa buyruk. 4 — Çiftçi, çift doğmuş. 5 — Tersinden okunursa tasarlama. 6 — Köpek, bir çeşit kumaş. 7 — Oruç tutulan ay. 8 — Boğaziçinde bir köy. 9 — Deli et üstündeki leke.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Tahtaya yazı yazdığımız şey. 2 — Taneflerle tozu ayıran, keder. 3 — Düşünce, yarış. 4 — Güzel koku, bal yapan. 5 — Erkek değil, tersinden okunursa öfke. 6 — Yama, altmış gün. 7 — Aynı kandan insanlar, tersinden okunursa baraj. 8 — Walt Disney'in kahramanlarından, bir nota. 9 — Meriç ağzında bir şehir, bir nota.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Y	E	Ş	İ	L	■	M	O	R
2	A	C	I	B	A	D	E	M	■
3	S	E	R	E	■	N	■	■	A
4	E	■	A	L	Y	A	N	A	K
5	M	İ	■	L	A	R	A	D	A
6	T	L	H	A	N	■	M	A	D
7	N	A	■	H	A	D	E	M	E
8	■	V	■	A	K	A	■	■	M
9	N	E	■	M	■	L	I	T	İ

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

OLAMAZ

Öğretmen — Dün neye okula gelmedin?

Öğrenci — Hastaydım.

Öğretmen — Hastaydım diyorsun ama, arkadaşların dün seni sokakta görmüşler.

Öğrenci — İmkânı yok efendim. Ben onlardan saklandım... Nasıl görmüşler?...

FAKİR ADAMLA HIRSIZ

Bir fakir bir gece uyurken evin içinde bir takım gürültüler işiterek uyanır. Lâmbasını yakarak yatak odasından dışarı çıkar. Bitişik odada çekmecelerin dolapların kapakları açılıp kapanmakta ve gürültü devam etmektedir. Lâmbası ile odaya girince, telâşla etrafı karıştırıp birşeyler aramakta olan adamla karşılaşır. Ve gülerek ona şöyle der:

— Boş yere zahmet ediyorsun. Senin aradığın şeyleri ben, gündüzün ortalık aydınlık iken arıyorum da yine bulamıyorum. Sen böyle gecenin karanlığında nasıl bulursun?

Beraber GÜLELİM

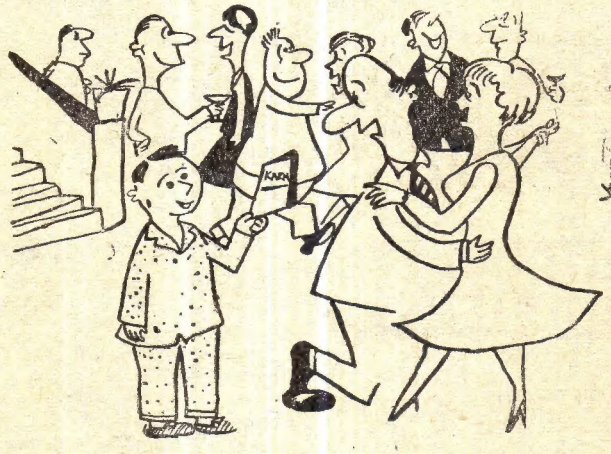

— *Babacığım, karnemi görecek misiniz?...*

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 30 CİLT: 1960-2
27 TEMMUZ 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

AĞABEYSİ KARLI

Küçük Ayşenin bir dişi çıktı. Canının acıdığından değil de, ağzında bir dişi eksildiğinden olacak ağlamağa başladı. Teyzesi:

— Ne ağlıyorsun kızım? dedi, nasıl olsa yerine yeni bir diş çıkacak!

Ağabeysi de karşıda oturuyordu. Ayşenin biraz ağlaması durdu ve sordu:

— Ağabeyim yarın bana şeker alacaktı, acaba o zamana kadar çıkar mı?

Karşıdan kıs kıs gülen ağabeysi:

— Ziyanı yok! dedi, senin dişin çıkıncaya kadar beklerim!

KİMLER

Sınıfta öğretmen en önde oturan Sevince sorar:

— Söyle bakayım, insanları en çok kimler sever?

— Yamyamlar!

NİÇİN?

Çetinle babası, o gün havayı güzel bulduklarından gezmeğe çıkmışlardı. Çetin ağaçların dökülmüş yapraklarını işaret ederek:

— Baba, dedi, Kışın üşümemek için herkes paltolar giydiği halde, ağaçlar niye soyunuyor acaba?

KAYBOLMUŞ

Sevim reçeli çok severdi. Yemek odasında kimsenin bulunmadığı bir gün büfeyi açıp reçel kavanozunu çıkardı. Tam alırken annesi içeri girdi:

— Yakaladım Sevim... Demek hırsızlama yapıyorsun ha?

— Vallahi değil anneciğim. Kurşun kalemim kayboldu. Evin her tarafını aradım. Yalnız reçel kavanozu kalmıştı. Şimdi oraya bakıyorum.

OKUL BAHÇESİNDE

— Yeni bir bisiklet almışsın tebrik ederim.

— Ne münasebet kim söylemiş?

— Kardeşim.

— Ona hangi budala söylemiş?

— Senin kardeşin.

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

5. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Dal zeytin dalıdır.

2 — Telsiz telgrafı Markoni icat etmiştir. İtalyandır.

3 — Buharlı gemiyi icat eden Fulton'dur. Amerikalıdır.

HIRSIZLA AKILLI TÜCCAR

Vaktiyle tüccarın biri bir köye birçok çeşitli eşya götürmüş. Bunları bir hafta içinde dolgun fiyatlarla satmış, bitirmiş. Memnun bir halde heybesini omuzuna asmış, yola çıkmış.

Köyden ayrılıp ıssız kayalıkların arasında yürümeğe başladığı zaman adamcağızın karşısına at üstünde, iriyarı, yaman bir adam çıkmış:

— Dur bakalım tüccar başı!...

Tüccar yüreği korku ile titriyerek durmuş. Yol kesen adam palasını çekmiş:

— Sen köyde az zamanda dünya kadar para kazandış, demiş. Bu kadar haksızlık olmaz. Çabuk paraları çıkar!

Tüccar, kurnaz bir adammış, hemen uysallıkla:

— Benim gibi zayıf bir adam elbette senin gibi kuvvetliye karşı gelemez. Paraları verip canımı kurtarayım. Al bakalım! demiş.

İşlerin yolunda gittiğini gören haydut atından inmiş. Bu aralık tüccar yerden bir avuç irice çakıl alıp mendilinin içine koymuş.

İkisi karşı karşıya gelmişler. Tüccar mendilini çıkarmış:

— Ah, diye söylenmiş. Alnımın teriyle kazandığım bu altınları böyle elimle vermek ne acı!... Al işte bayırdan aşağı atıyorum. Koş da tut bari!...

Ve elindeki mendili kenarında bulundukları bayırdan aşağı fırlatıvermiş. Mendilin taşlara şıkır şıkır çarparak indiğini gören hırsız onun arkasından koşmağa başlamış.

O zaman akıllı tüccar da haydutun boş kalan atına binmiş, dört nala uzaklaşmış.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

Yüzlerce mevzu, en meraklı yazı ve resimlerle
PEK YAKINDA ÇIKIYOR

PUL Köşesi

1960 BAHAR ve ÇİÇEK BAYRAMI HATIRA SERİSİ

Posta idaresi Haziran ayının 4. günü dört puldan ibaret 1960 İstanbul Bahar ve Çiçek Bayramı Hatıra Serisi adı altında çok güzel basılmış ve çiçekleri gösteren bir seriyi piyasaya çıkardı.

Pullardan 105 kuruş değerinde olanı üç renklidir ve bir çift lâleyi göstermektedir. 75 kuruş kıymetindeki üç renkli gül, 40 kuruş kıymetindeki üç renkli yasemin, 30 kuruş kıymetindeki dört renkli yasemin resimlerini haizdir.

Bir serisi 250 kuruş tutan bu pullar baskı ve kâğıt itibariyle en güzel pullar arasındadır. İsviçrede Courvoisier matbaasında Heliogravure usuliyle basılmıştır. Her tabakada 100 adet pul vardır, bu pullar 1961 yılının sonuna kadar satışta kalacaktır. 1 milyon seri basılan bu pullardan koleksiyon meraklısı okuyucularımızın tedarik etmelerini tavsiye ederiz.

Çocuk Haftası

Geldi yine salı
Herkes onu aldı,
Çıktı Çocuk Haftası...
Bilgi topladı...

Ben de onu alırım,
Bilgi toplarım...
Severim Çocuk Haftasını,
Zevkle okurum her sayfasını...

Ömer Cem AŞKUN

5 BUCAKTAN

FARE'NİN BOYNUNDA 9 KEMİK VARKEN ZÜRAFANIN BOYNUNDA 7 KEMİK VARDIR.

MEKSİKA'NIN KAKTÜS "COCHENİLLE„İNDEN KONSERVECİLİKTE KULLANILAN KIRMIZI BOYA YAPILIR.

1880 TARİHİNDE BİR AMERİKALI, ŞEHİRLERARASINDA İŞLİYECEK BİR CİNS BİSİKLET DÜŞÜNMÜŞ, AMA HİÇ KULLANILMAMIŞ.

BÖBÜRLENME KILIÇTAN FAZLA ÖLDÜRÜR

1887'DE CAPTAN GEÇEN SİBERİAN ADLI İNGİLİZ GEMİSİNDEN, DENİZDEN ATEŞ TOP ÇIKTIĞI GÖRÜLMÜŞ VE BUGÜNE KADAR İZAH EDİLEMEMİŞTİR.

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
SUDAN KORKMAK AYIPTIR GEL BA- KAYIM.
1
2
SUDAN KORKMAK AYIPSA YAĞMURDAN NİYE KAÇIYORSUN?
3